

کدام بر خورد؟ همه سر کاریم!

تمام آنچه دوشنبه شب گذشته در برنامه فوتبال برتر مقابل چشم بهت‌زده علاقه‌مندان به فوتبال و هواداران نگران باشگاه استقلال رخ داد، واقعیت‌هایی بود که سال‌ها دلسوزان ورزش و فوتبال آن را فریاد می‌زدند، اما گوش شنوایی برای آن پیدا نمی‌شد.

این سند رو کردن‌ها و این یقه‌گیری‌ها در فوتبال ایران بی‌سابقه نیست. هنوز یادمان نرفته که مهدی تاج در همین برنامه چگونه برای عقد قرارداد با ویلموتس به چه کتم چه کتم افتاد. هنوز به خاطر داریم که در ماجرای پرسپولیس و کالدرون چگونه مدیران باشگاه به استیصال افتادند، اما نکته اینجاست که هیچ بر خوردی صورت نگرفت، فقط سرروصدایی راه افتاد و چند نماینده مجلس هم که کاسه داغ‌تر از آش شدند. گفتند چه می‌کنیم و چه، ولی هر چه که گذشت و منتظر ماندیم، هیچ اتفاقی هم رخ نداد. حالا هم همین است، فتح‌الله‌زاده جلوی چشم میلیون‌ها هوادار فوتبال متهم شد و حتی توان دفاع از خودش را هم نداشت، اما او همچنان مدیر عامل استقلال است و به دروغ پردازی‌های خود ادامه می‌دهد. درست مانند مهدی تاج که پرمداعتر از همیشه به فدراسیون فوتبال برگشت و مثل محمدحسن انصاریفرد که اصلاً کسی سراغی از او نمی‌گیرد.

این واقعیت فوتبال ایران است. بدون تعارف باید اذعان کنیم که همه سر کار هستیم. سفره‌ای پهن است و آقایان دور هم می‌خورند، حالا هر کس این وسط زنگ‌ت‌ر باشد، بیشتر می‌برد. یکی مثل فتح‌الله‌زاده یک چک را چند بار نقد می‌کند، یکی هم مثل انصاریفرد متوسل به جیب معضای می‌شود. بزرگ‌ترشان هم همچنان می‌گوید قرارداد خوبی بسته و موالی درز آن نمی‌رود!

این وسط ما همه با هم سرر کار هستیم و همین امروز هم همه توقع دارند که بر خوردی قاطع با این همه تخلف آشکار، واضح و بیت‌المال‌خوری در استقلال شود، اما اگر شما بر خوردی دیدید ما را هم باخبر کنید. فتح‌الله‌زاده سر جایش محکم باقیمانده و وزارت ورزش هم از او حمایت می‌کند. بخ این یعنی اینکه آب از لا دست گل الود است و می‌توان راحت حکم عزل و جلب او را صادر کرد و تمام آنچه را که طی این سال‌ها به اسم خرج برای استقلال از بیت‌المال بالا کشیده از حلقومش بیرون آورد.

دوشنبه شب رئیس سازمان خصوصی‌سازی نه باشگاه استقلال که کل فوتبال ایران را زیر سؤال برد. استقلال تنها یک نمونه بود که امروز سبیل انتقادات است و گند کارش بالا زده، اما مگر اوضاع پرسپولیس بهتر است؟ اصلاً بقیه که این روزها خفقان گرفته‌اند و فقط دم از قهرمانی می‌زنند، اوضاع بهتری دارند؟ همان‌ها که به اسم باشگاه‌های مستقل از بودجه کارخانجات دیگر استفاده می‌کنند و سال‌هاست کسی سراغ‌شان نرفته که چگونه بدون دغدغه خرج‌های آنچنانی می‌کنند؟

قربانزاده واقعیت‌هایی را عیان کرد که حالا همه خوب می‌دانند با چه قماشی به نام مدیر در فوتبال ایران طرف هستند؛ مدیرانی که حتی بدبختی‌ترین امور مدیریت را نمی‌دانند و حداقل سعی در یادگیری هم ندارند تا مثل فتح‌الله‌زاده روتی آنری زنده آبروی‌شان نرود. البته توجه داشته باشید که این آدم‌ها انقدر وقیح هستند که اصلاً ابایی از این آبروریزی‌ها ندارند، به هر حال تا وقتی حمایت‌های وزارت ورزش هست و رانت‌های آنچنانی که این مدیران نالایق را سر کار می‌آورند، باید هم از آبروریزی هراسی نداشته باشند، چون اصولاً آبرویی ندارند که بخواهد ریخته شود.

در مجموع و خلاصه کلام اینکه منتظر بر خورد نباشید، همه سر کاریم.

نگاه‌کارشناسان / شیوا نروری

دولت مدیران زیان‌ده را دادگاهی کند

اجتناب‌ناپذیر خواهد بود. سرخابی‌ها تازه یک مورد هستند و قطعا وضعیت باشگاه‌های خصولتی بدتر از اینهاست. وزارت ورزش باید پاسخگو باشد، چراکه رئیس سازمان خصوصی‌سازی اعلام کرد پول استراماچونی دویار پرداخت شده است. آیا کسی نیست از معاون وزیر ورزش سؤال کند چرا به عنوان متولی اصلی سرخابی‌ها نظارت نکرده‌اید؟ قرار نیست هیئت‌مدیره هر موضوع نامتعارفی را مصوب کند. اختیار‌اتشان تعریف شده است و حق ندارند با تصمیمات خود اموال باشگاه را ضایع کنند یا به یغما ببرند. چگونه است که معاون وزیر پیگیر این مسئله نبوده و از نیز باید مورد بازخواست قرار بگیرد. نگران سازمان‌های غیررسمی قدرتمند هستیم که می‌توانند مسیر را تغییر دهند. تا به امروز نیز این توفیق را داشته‌اند. به نتیجه نرسیدن پرونده‌های فدراسیون فوتبال، ویلموتس و برخی آقایان در دادگاه نمونه‌هایی از این موضوع هستند. سرخابی‌ها از نظر بورس که مشکل دارند، AFC نیز زوی شفافیت حساب‌ها تأکید می‌کند. قطعاً اگر این شفافیت وجود نداشته باشد مسئولان آسیا علیه‌مان تصمیم‌گیری خواهند کرد، اما از این وزارت ورزش و این نوع مدیریتی که دارند آبی برای فوتبال گرم نمی‌شود. مگر اینکه اراده‌ای برای ساماندهی وضعیت مدیریتی پرسپولیس و استقلال به وجود بیاید. اگر مدیران توانمند، کارآمد، مدبر و با استراتژی مشخص به کار گرفته شوند، می‌توان به اصلاح ساختار امید داشت. از طرفی اگر قرار است این دو باشگاه خصوصی شوند باید راهکار مناسبی در نظر گرفته شود. منتها با فروش ۱۰ درصد از سهام این دو باشگاه را قربانی کردند. پول‌هایی که تحت عنوان فروش سهام از مردم گرفتند، دود شد. تکلیف افرادی که سهام خریدند و هواداران چه می‌شود؟ باید در مجمع پاسخگوی این مسائل باشند. علاوه بر این سازمان خصوصی‌سازی نیز با بی‌تدبیری در فروش سهام به سرخابی‌ها آسیب رساند. این سازمان متأسفانه اهمیتی به هندرها و تذکرات نداد و با گرفتن آدرس‌های غلط از افراد غلط به سمت فروش سهام رفتند.

گزارش

| روزنامه جوان | شماره ۶۲۲۶ |

ورزشی

پرونده

استقلال در بحران

اهمال مدیران ناکار آمد حسرت حضور در لیگ قهرمانان آسیا را تکراری کرد

عادت حذف با عادت به بقای مدیران ناکارآمد!

سال پیاپی، از حضور در لیگ قهرمانان آسیا محروم شود. آن هم در شرایطی که طولی نکشید، مشخص شد این باشگاه دو مرتبه، یک‌بار زمان آجرلو و بار دیگر زمان فتح‌الله‌زاده پول لازم را برای تسویه با مربی ایتالیایی از دولت دریافت کرده است، اما با وجود آنکه آقایان دوبله، سوبله این رقم را دریافت کرده بودند باز هم از پرداخت طلب سرمربی سابق خود سرباز زدند تا تلخ‌ترین خبری که در نخستین روزهای سال جدید به گوش هوادار استقلال رسید، خبر حذف دوباره از لیگ قهرمانان آسیا باشد.

■ ■ ■

اینکه چرا با وجود نقره داغ‌شدن سال گذشته مسئولان استقلال و همچنین ورزش کشور یک‌سال تمام دست روی دست گذاشتند تا تجربه تلخ گذشته برای آبی پوشان تکرار نشود، شاید حتی از حذف دوباره این باشگاه نیز مهم‌تر باشد. وزارت ورزش، فدراسیون فوتبال و باشگاه استقلال سال گذشته صراحتاً دیدند که AFC با هیچ تیم و باشگاهی شوخی ندارد و خوب می‌داند تیم‌هایی چون پرسپولیس و استقلال پیش از این نیز تنها به واسطه مماشات‌های غیر منطقی مسئولان ورزش کشور بوده که موفق به دریافت مجوز حرفه‌ای شده بودند. آن هم وقتی شرایط لازم را برای کسب این مجوز نداشتند، اما با وجود روشن دست وزارت و فدراسیون در خصوص مماشات با باشگاه‌ها و مشاهده جدیت کنفدراسیون فوتبال آسیا، باز هم کارها به دقیقه ۹۰ کشید تا یک‌بار دیگر فوتبال باشگاهی ایران به واسطه اهمال کاری مدیران ناکارآمد فتح‌الله‌زاده و امثال او نیست. مقصر اصلی تکرار این داستان مثل تمام مشکلات دیگری که در فوتبال وجود دارد، مسئولاتی هستند که با وجود کارنامه مشخص خود ضربه بخورد. ضربه‌ای که تقصیر آن تنها متوجه مدیرانی که نه فقط سودی برای فوتبال ایران نداشتند و البته تاکم این مدیران نالایق، همچنان راه را برای حضور دوباره و صدباره آنها در فوتبال با می‌کنند. مدیرانی که نه فقط سودی برای فوتبال ایران نداشتند که ضربه‌های مهلک مالی و معنوی به آن وارد کرده و آبروی فوتبال را خدشه‌دار کردند، اما همچنان به دلیل نگاه نادرست آقایان تصمیم گیرنده، گردانندگان اصلی فوتبالی هستند که سال‌هاست به دلیل این تفکر اشتباه در متجانب دست و پا می‌زنند و اگر چه حرف موفقیت می‌زنند، اما جز تاکامی درو نمی‌کنند.

کاملاً قابل پیش‌بینی بود. با این حساب حالا اگر استقلال در جنگ با پرسپولیس و دیگر رقبا برای بالابردن جام قهرمانی هم موفق شود، نمی‌تواند از این موفقیت برای حضور در لیگ قهرمانان آسیا بهره‌برد.

■ ■ ■

چند روز قبل زندگی، مدیر رسانه‌ای استقلال از ارسال نامه‌ای توسط مدیر عامل این باشگاه به کنفدراسیون فوتبال آسیا جهت دریافت مهلت زمان بیشتر برای ارسال مدارک و تسویه‌حساب با طلبکاران خبر داد. همچنین گفته می‌شد فدراسیون نیز مذاکراتی در همین راستا با AFC داشته تا زمان بیشتری برای تکمیل مدارک و دریافت مجوز حرفه‌ای به کشورها داده شود. اقداماتی که راه به جایی نبرد و کنفدراسیون

وقتی شفاف‌سازی نباشد

اوضاع همین است

سودش را دو سه مدیر عامل بعدی بدهد. مشکل استقلال همین است. تیم قهرمان می‌شود، اما این قهرمانی هیچ سودی به حال ما ندارد چون به راحتی از آسیا کنار گذاشته می‌شویم، حالا هی به خودمان بیبالیم که اینگونه قهرمان شدیم هیچ سودی برایمان ندارد.

نمونه این اتفاق در آتریش برای ما افتاد و آنجا پای یک ایرانی وسط بود. در اروپا قبل از اینکه لیگ شروع شود باید بودجه و منبع درآمد را مشخص و طبق آن عمل کنی. آن آقا گفت من پول دارم. دو نامه آمد

و بودجه را اعلام نکرد و مساز لیگ برتر به لیگ یک رفتیم. به همین راحتی و عین آب خوردن، آیا اینجا ما تا زمانی که نتوانیم مدیر درست برای فوتبال تربیت کنیم، اوضاع همین است و هر روز هم بدتر از روز قبل می‌شود، چون حتی بر خورد درستی هم صورت نمی‌گیرد.

نمی‌دانم چه بگویم. خجالت می‌کشیم، خسته شدیم. تا چه زمانی می‌خواهد این اتفاقات بیفتد؟ شفاف‌سازی وجود ندارد و تا زمانی که انجام نشود همین آش و کاسه است. وقتی انتخاب‌ها ابکی انجام می‌شود این اتفاقات می‌افتد.

مشکل اینجاست که تمام کارها را یک نفر انجام می‌دهد، در حالی که این درست نیست. مگر قرار است یک نفر این کار را انجام بدهد؟ ما باید از قبل ببینیم این پول هست یا نه؟ وقتی رسیدگی نمی‌شود فتح‌الله‌زاده یا هر شخص دیگری می‌خواهد چه کار کند؟ معجزه کند، وقتی که روال مان اشتباه است فرقی نمی‌کند چه کسی مدیر باشد، مگر اینکه یک نفر را بیاورند، بگویند این پول را خودم می‌دهم، نه اینکه قرض کنیم و

جواز حرفه‌ای فرصت داشت، اما انتخاب مدیران ناکارآمد برای این باشگاه مانع از آن شد که آبی پوشان با درس گرفتن از اتفاقی که سال گذشته مانع از حضور آنها در لیگ قهرمانان آسیا شده بود، امسال یکی از نماینده‌های ایران در این رقابت‌ها باشند. حال آنکه در واپسین روزهای سال گذشته، فتح‌الله‌زاده با نمایشی پر سرروصدا و ادعای ملی‌بودن پرونده استراماچونی، دولت را مجاب کرد بد پرداخت مطالبات این مربی ایتالیایی. مربی که اتفاقاً به دلیل همین بی‌کفایتی‌های مدیریتی بود که به یکی از طلبکاران بزرگ استقلال تبدیل شد، اما با وجود موافقت دولت برای همکاری با استقلال جهت تسویه‌حساب با استراماچونی، تملم آقایان در این مورد باعث شد استقلال برای دومین

امیدواریم استقلال از آسیا حذف شود!

ما این است که در ورزش همه رفقایشان را سرکار می‌زنند. قبلاً با مینی‌بوس می‌آوردند حالا با قطار! هیچ‌کس نمی‌داند چرا پول دو بار به باشگاه داده شده، اما به حساب استراماچونی وارزب نشده است. اگر اینطور است، سازمان خصوصی‌سازی دو بار پول را در اختیار باشگاه گذاشته باید بقیه همه مقرران را بگیرد. همین حالا پای سازمان خصوصی‌سازی نیز گیر است. آنها هم در حسابرسی‌های‌شان متوجه این مسئله نشده‌اند. همه دنیا روی عملکرد فدراسیون‌ها و اتحادیه‌ها نظارت دارند، چه زمانی که می‌خواهند مرسی انتخاب کنند چه زمانی که بخواهند پول جابه‌جا کنند. به غیر از غرب و واعظ آشتیانی، هیچ‌کدام از مدیران عامل حتی یک چسب کبریت نیز به باشگاه نیاورده‌اند. قبلاً به فتح‌الله‌زاده گفتیم میزان بدهی‌ها را در زمان مدیران مختلف صراحتاً به مردم اعلام کنید. اصلاً چه کسی گفت استراماچونی را بیاورند؟ همان آدم را بگیرد و مجازاتش کنید.

هواداران وقتی از من در مورد استقلال سؤال می‌کنند، می‌گویم خبر ندارم؛ تازه پس از آن به ما فحش می‌دهند که چرا پیشکوتان باشگاه را تنها گذاشته‌اید. در حالی که ما اصلاً به باشگاه راه نمی‌دهند. اتفاقاً حذف استقلال می‌تواند بسه فوتبال مان کمسک کند و هیچ آسیبی به فوتبال مان نمی‌زند، چراکه اصلاً فوتبالی نداریم. فوتبال ایران مرخص است؛ دو روز قرص می‌خورد و بهتر می‌شود، ولی خیلی زود اوضاع تشدید می‌شود. تیم فدراسیون فوتبال را ببینید؛ زمانی گول خوردم و خیال می‌کردم مهدی تاج با تاجر به است و باز گشتش اثرات خوبی برای این رشته خواهد داشت، اما شبانه در تلویزیون اعلام کرد دوباره کسی‌روش را می‌آورد. همگان موقع فهمیدم اشتباه کردم. باور کنید تیم‌ملی که سرمربی هم نداشت از گروهنش در جام جهانی صعود می‌کرد. فوتبال و فدراسیون ما مرخص است و باید فاتحه این فوتبال را خواند.

حسن روطن

پیشکوت استقلال

فصل پیش استقلال را از آسیا محروم کردند تا بلکه متولیان باشگاه به فکر حل مشکلات بیفتند، اما چه هیچ تغییری در حالی که مدیران هنوز ایجاد نشد و آقایان هنوز خیال می‌کنند می‌توانند سر AFC و فیفا را کلاه بگذارند. الان هم امیدواریم دوباره تیم را از آسیا محروم کنند تا شاید برای آینده چاره‌ای اندیشیده شود. مقصر اصلی این اتفاق هم همان مرجعی است که مدیر عامل باشگاه را تعیین می‌کند. همین فتح‌الله‌زاده که از همه تجربه‌اش بیشتر است، آمد دید خبری نیست. او وعده‌وعید زیاد می‌دهد، اما دید نمی‌تواند، راحت استعفا داد. همه مردم و هواداران می‌دانند اوضاع باشگاه چگونه است آن وقت آقای فتح‌الله‌زاده نمی‌دانسته شرایط مالی

باشگاه چطور است! باینکه می‌دانست، اما وعده داد مشکلات را حل می‌کند. روزی کار آمدن مدیرعامل باشگاه با حکم اصلی‌ترین اشتباه است؛ وزارت حکم می‌دهد و متصرف هم بیرون‌شان می‌کند. اگر با آنها قرارداد ببندند و مسئولیت‌شان تعریف شده باشد، مدیر عامل باید طبق قرارداد کار کند. وقتی سمت در نظر گرفته شده ثباتی ندارد تصمیماتی که گرفته می‌شود، ابلهانه است. در گذشته سرمربی داشتم، بعد مدیر عامل آمد و پس از آن هیئت‌مدیره. یک روزی این باشگاه را با رتال مادرید مقایسه می‌کردند و حالا ببینید به چه روزی افتاده است. از مردم می‌خواهم حتی یک ریال هم به باشگاه کمک نکنند. همه میلیاردری پول می‌گیرند و می‌روند، ولی افتضاح که به بار می‌آید مردم باید جورش را بکشند. تنها راه این است که استقلال را از آسیا محروم کنند.

هر مدیر عملی آمده شرایط همین بوده است. بدبختی